

Който ми показва погрѣшкыѣ ми, нему ще бѣдѣ благодаренъ ; защото той наистинѣ ми струва добро.

Искамъ да не бѣдѣ свѣнливъ и страхливъ нито пакъ смѣлъ и продерзливъ; първото е дѣтство, а второто безсрамство.

Който иска да има всякога все той право, и думата му да надвива, той никога въ животътъ си не ще ся отърве отъ свады и отъ крамолы, На крамолника най-добръ е да му ся не отговаря нѣкой.

Ако себе си познавашъ,
Всички други уважаваши
Знай ще бѣдешъ добротѣ :
Честъ во чтѣщимъ есть.

Изнамѣрваніе на компаса.

Въ срѣднитѣ въкове станали много полезны изобрѣтенія, отъ които най-знамениты сѣ ; компасътъ, оръестрѣлнытъ орудія, палопрахътъ и книгопечатаніето.

Компасъ или морска пусула ся нарича една околчаста дървена ящичка (кутія), съ стѣкленъ захлупкъ, на който по срѣдѣтъ ся върти постоянно една стрѣлка, намазана съ магнитъ на остроконачный бодъ.

На компаса най-много замѣчателното е че какъ и да ся обраща единѣтъ край на магнитнѣтъ стрѣлкѣ всякога ся повръща все на сѣверъ. И така по компасътъ може да ся познае на кѣдѣ е сѣверъ, югъ, истокъ и западъ, което е твърдѣ важно, а най-много за онѣзи, които ся плуватъ съ корабли въ открито море, отъ дѣто ся невиджатъ никаквы брѣгове. Компасътъ го изнамѣрилъ нѣкой си Италіанецъ *Флавіо Жіоса*, който живѣлъ при крайтъ на XIII-то и при началото на XIV-то столѣтіе. Доклѣ не былъ изнамѣренъ компасътъ мореплавателитѣ не ся пушали далеко въ отворено море, но ебыкновенно плували по край брѣговетѣ; защото мѣчно можали да намѣрятъ пѣтъ въ морето. А като ся изнамѣрилъ компасътъ, мореплавателитѣ, рѣководени отъ него, дерзостно начнали да плуватъ по океанитѣ на възъ различни страны, защото знаяли вече на кѣдѣ отивать. А въ тѣзи мореплаванія тѣ открили много новы страны и народы.